

ТЕОРЕМИ ІСНУВАННЯ БАГАТОВИМІРНИХ УЗАГАЛЬНЕНИХ МОМЕНТНИХ ЗОБРАЖЕНЬ

The conditions of existence of multidimensional generalized moment representations are established.

Установлены условия существования многомерных обобщенных моментных представлений.

У 1981 р. В. К. Дзядик [1] запропонував метод узагальнених моментних зображень, що в подальшому виявився ефективним при побудові та дослідженні раціональних наближень спеціальних функцій (див. [2]).

Означення 1 [1]. Узагальненим моментним зображенням числової послідовності комплексних чисел $\{s_k\}_{k \in \mathbb{Z}_+}$ на добутку лінійних просторів $\mathcal{X} \times \mathcal{Y}$ називається двопараметрична сукупність рівностей

$$s_{k+j} = \langle x_k, y_j \rangle, \quad k, j \in \mathbb{Z}_+, \quad (1)$$

де $\{x_k\}_{k \in \mathbb{Z}_+} \subset \mathcal{X}$, $\{y_j\}_{j \in \mathbb{Z}_+} \subset \mathcal{Y}$, а $\langle \cdot, \cdot \rangle$ — білінійна форма, визначена на $\mathcal{X} \times \mathcal{Y}$.

У [3] було встановлено наступний результат, що стосується умов існування зображень вигляду (1).

Теорема 1 [3, 4]. Нехай \mathcal{H} — нескінченновимірний сепарабельний гільбертів простір та $\{e_k\}_{k \in \mathbb{Z}_+}$ — ортонормований базис у ньому. Тоді для того щоб послідовність $\{s_k\}_{k \in \mathbb{Z}_+}$ мала узагальнене моментне зображення вигляду (1), де

$$\langle x, y \rangle = \sum_{m=0}^{\infty} (x, e_m)(y, e_m),$$

а елементи $x_k, k \in \mathbb{Z}_+$, та $y_j, j \in \mathbb{Z}_+$, мають вигляд

$$x_k = \sum_{m=0}^k \alpha_m^{(k)} e_m, \quad \alpha_k^{(k)} \neq 0, \quad k \in \mathbb{Z}_+; \quad y_j = \sum_{m=0}^j \beta_m^{(j)} e_m, \quad \beta_j^{(j)} \neq 0, \quad j \in \mathbb{Z}_+, \quad (2)$$

необхідно і достатньо, щоб всі визначники Ганкеля цієї послідовності

$$H_N := H_{0,N} = \det \|s_{k+j}\|_{k,j=0}^N, \quad N \in \mathbb{Z}_+,$$

були відмінними від нуля.

При цьому будуть виконуватися співвідношення

$$\alpha_p^{(p)} \beta_p^{(p)} = \frac{H_p}{H_{p-1}}, \quad p \in \mathbb{Z}_+, \quad H_{-1} := 1, \quad (3)$$

і якщо зафіксувати послідовності ненульових чисел $\{\alpha_p^{(p)}\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ та $\{\beta_p^{(p)}\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$, що задовольняють (3), то решта коефіцієнтів у (2) будуть однозначно визначатися за формулами

$$\alpha_p^{(k)} = \alpha_k^{(k)} \frac{S_k \begin{pmatrix} 0 & 1 & \dots & p-1 & k \\ 0 & 1 & \dots & p-1 & p \end{pmatrix}}{H_p}, \quad p = \overline{0, k}, \quad k \in \mathbb{Z}_+, \quad (4)$$

$$\beta_p^{(j)} = \beta_j^{(j)} \frac{S_j \begin{pmatrix} 0 & 1 & \dots & p-1 & p \\ 0 & 1 & \dots & p-1 & j \end{pmatrix}}{H_p}, \quad p = \overline{0, j}, \quad j \in \mathbb{Z}_+, \quad (5)$$

де $S_N \begin{pmatrix} l_0 & l_1 & \dots & l_r \\ n_0 & n_1 & \dots & n_r \end{pmatrix}$ – мінори матриці

$$S_N = \|s_{k+j}\|_{k,j=0}^N = \left\| \begin{matrix} s_0 & s_1 & \dots & s_N \\ s_1 & s_2 & \dots & s_{N+1} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ s_N & s_{N+1} & \dots & s_{2N} \end{matrix} \right\|, \quad N \in \mathbb{Z}_+,$$

з номерами стовпчиків l_0, l_1, \dots, l_r і номерами рядків n_0, n_1, \dots, n_r , при $l_m \leq N, n_m \leq N, m = \overline{0, r}$.

Далі метод узагальнених моментних зображень було поширено на дво- та багатовимірні послідовності [5, 6], у зв'язку з чим виникло питання про з'ясування умов існування багатовимірних узагальнених моментних зображень.

Означення 2 [5]. Узагальненим моментним зображенням двовимірної числової послідовності $\{s_{k,m}\}_{k,m \in \mathbb{Z}_+}$ на добутку лінійних просторів $\mathcal{X} \times \mathcal{Y}$ називається сукупність рівностей

$$s_{k+j,m+n} = \langle x_{k,m}, y_{j,n} \rangle, \quad k, j, m, n \in \mathbb{Z}_+,$$

де $\{x_{k,m}\}_{k,m \in \mathbb{Z}_+} \subset \mathcal{X}, \{y_{j,n}\}_{j,n \in \mathbb{Z}_+} \subset \mathcal{Y}$, а $\langle \cdot, \cdot \rangle$ – білінійна форма на $\mathcal{X} \times \mathcal{Y}$.

Перш ніж сформулювати відповідний результат, нагадаємо, що нумеруюча функція Кантора

$$c(x, y) = \frac{(x + y)^2 + x + 3y}{2}$$

взаємно однозначно відображає \mathbb{Z}_+^2 на \mathbb{Z}_+ (див., наприклад, [7, с. 13]), і при цьому існують такі обернені функції $l, r : \mathbb{Z}_+ \rightarrow \mathbb{Z}_+$, що

$$c(l(n), r(n)) \equiv n, \quad l(c(m, n)) = m, \quad r(c(m, n)) = n \quad \forall m, n \in \mathbb{Z}_+.$$

Отже, за двовимірною послідовністю $\{s_{k,m}\}_{k,m \in \mathbb{Z}_+}$ можна визначити одновимірну послідовність $\{\tilde{s}_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ таким чином:

$$\begin{aligned} s_{k,m} &= \tilde{s}_{c(k,m)}, \quad (k, m) \in \mathbb{Z}_+^2, \\ \tilde{s}_p &= s_{l(p), r(p)}, \quad p \in \mathbb{Z}_+. \end{aligned} \quad (6)$$

Побудуємо послідовність матриць

$$\tilde{S}_N = \|s_{l(k)+l(j), r(k)+r(j)}\|_{k,j=0}^N, \quad N \in \mathbb{Z}_+. \quad (7)$$

У вказаних термінах має місце наступний результат.

Теорема 2. Нехай \mathcal{H} – нескінченновимірний сепарабельний гільбертів простір та $\{e_k\}_{k \in \mathbb{Z}_+}$ – ортонормований базис у ньому. Тоді для того щоб послідовність $\{s_{k,m}\}_{k,m \in \mathbb{Z}_+}$ мала узагальнене моментне зображення вигляду

$$s_{k+j,m+n} = \langle x_{k,m}, y_{j,n} \rangle, \quad k, j, m, n \in \mathbb{Z}_+, \quad (8)$$

де

$$\langle x, y \rangle = \sum_{m=0}^{\infty} (x, e_m)(y, e_m),$$

а елементи $\{x_{k,m}\}_{k,m \in \mathbb{Z}_+} \subset \mathcal{X}$, $\{y_{j,n}\}_{j,n \in \mathbb{Z}_+} \subset \mathcal{X}$ мають вигляд

$$x_{k,m} = \sum_{p=0}^{c(k,m)} \alpha_p^{(k,m)} e_p, \quad \alpha_{c(k,m)}^{(k,m)} \neq 0, \quad (k, m) \in \mathbb{Z}_+^2, \quad (9)$$

$$y_{j,n} = \sum_{p=0}^{c(j,n)} \beta_p^{(j,n)} e_p, \quad \beta_{c(j,n)}^{(j,n)} \neq 0, \quad (j, n) \in \mathbb{Z}_+^2, \quad (10)$$

необхідно і достатньо, щоб всі визначники $\tilde{H}_N = \det \tilde{S}_N$, $N \in \mathbb{Z}_+$, матриць, визначених формулами (7), були відмінними від нуля. При цьому будуть виконуватися співвідношення

$$\alpha_{c(k,m)}^{(k,m)} \beta_{c(k,m)}^{(k,m)} = \frac{\tilde{H}_{c(k,m)}}{\tilde{H}_{c(k,m)-1}}, \quad (k, m) \in \mathbb{Z}_+^2, \quad \tilde{H}_{-1} := 1, \quad (11)$$

і, якщо зафіксувати послідовності ненульових чисел $\{\alpha_p^{(l(p),r(p))}\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ та $\{\beta_p^{(l(p),r(p))}\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$, що задовольняють (11), то решта коефіцієнтів у (9), (10) будуть однозначно визначатися за формулами

$$\alpha_p^{(k,m)} = \alpha_{c(k,m)}^{(k,m)} \frac{\tilde{S}_{c(k,m)} \begin{pmatrix} 0 & 1 & \dots & p-1 & c(k,m) \\ 0 & 1 & \dots & p-1 & p \end{pmatrix}}{\tilde{H}_{c(k,m)}}, \quad p = \overline{0, c(k,m)}, \quad (k, m) \in \mathbb{Z}_+^2, \quad (12)$$

$$\beta_p^{(j,n)} = \beta_{c(j,n)}^{(j,n)} \frac{\tilde{S}_{c(j,n)} \begin{pmatrix} 0 & 1 & \dots & p-1 & p \\ 1 & 2 & \dots & p-1 & c(j,n) \end{pmatrix}}{\tilde{H}_{c(j,n)}}, \quad p = \overline{0, c(j,n)}, \quad (j, n) \in \mathbb{Z}_+^2. \quad (13)$$

Доведення. Рівності (8) з урахуванням (9), (10), як легко бачити, еквівалентні рівностям

$$s_{k+j,m+n} = \sum_{p=0}^{\min\{c(k,m),c(j,n)\}} \alpha_p^{(k,m)} \beta_p^{(j,n)}, \quad k, m, j, n \in \mathbb{Z}_+, \quad (14)$$

а рівності (14), в свою чергу, еквівалентні сукупності матричних рівностей

$$\tilde{S}_N = A_N \cdot B_N, \quad N = \overline{0, \infty},$$

де A_N — нижня трикутна матриця вигляду

$$A_N = \|a_{j,k}\|_{k,j=0}^N, \quad a_{j,k} = \begin{cases} \alpha_j^{(l(k),r(k))} & \text{при } k \geq j, \\ 0 & \text{при } k < j, \end{cases}$$

а B_N — верхня трикутна матриця вигляду

$$B_N = \|b_{j,k}\|_{k,j=0}^N, \quad b_{j,k} = \begin{cases} 0 & \text{при } k > j, \\ \beta_j^{(l(k),r(k))} & \text{при } k \leq j. \end{cases}$$

Тому

$$\tilde{H}_N = \det \tilde{S}_N = \prod_{p=0}^N \alpha_p^{(l(p),r(p))} \cdot \prod_{q=0}^N \beta_q^{(l(q),r(q))} \neq 0.$$

Звідси випливає *необхідність* твердження теореми. *Достатність* є наслідком теореми про розклад невідродженої матриці на трикутні співмножники (див. [8, с. 50]).

Аналогічно можна встановити умови існування d -вимірних узагальнених моментних зображень.

Означення 3 [6]. Узагальненим моментним зображенням d -вимірної числової послідовності $\{s_{\mathbf{k}}\}_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d}$ на добутку лінійних просторів $\mathcal{X} \times \mathcal{Y}$ називається сукупність рівностей

$$s_{\mathbf{k}+\mathbf{j}} = \langle x_{\mathbf{k}}, y_{\mathbf{j}} \rangle, \quad \mathbf{k}, \mathbf{j} \in \mathbb{Z}_+^d,$$

де $\{x_{\mathbf{k}}\}_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d} \subset \mathcal{X}$, $\{y_{\mathbf{j}}\}_{\mathbf{j} \in \mathbb{Z}_+^d} \subset \mathcal{Y}$, а $\langle \cdot, \cdot \rangle$ — білінійна форма на $\mathcal{X} \times \mathcal{Y}$.

Відомо (див. [7, с. 14]), що можна визначити функцію

$$c^d: \mathbb{Z}_+^d \rightarrow \mathbb{Z}_+,$$

яка взаємно однозначно відображає \mathbb{Z}_+^d на \mathbb{Z}_+ , і при цьому однозначно визначаються обернені функції $l_1, l_2, \dots, l_d: \mathbb{Z}_+ \rightarrow \mathbb{Z}_+^d$ такі, що

$$c^d(l_1(n), l_2(n), \dots, l_d(n)) \equiv n, \quad l_i(c^d(n_1, \dots, n_i, \dots, n_d)) = n_i, \quad i = \overline{1, d}, \quad n \in \mathbb{Z}_+.$$

Тому для довільної d -вимірної числової послідовності $\{s_{\mathbf{k}}\}_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d}$ можна побудувати послідовність матриць

$$\tilde{S}_N = \left\| s_{l_1(k)+l_1(j), l_2(k)+l_2(j), \dots, l_d(k)+l_d(j)} \right\|_{k,j=0}^N, \quad N \in \mathbb{Z}_+. \quad (15)$$

Має місце наступний результат.

Теорема 3. Нехай \mathcal{H} — нескінченновимірний сепарабельний гільбертів простір та $\{e_{\mathbf{k}}\}_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d}$ — ортонормований базис у ньому. Тоді для того щоб послідовність $\{s_{\mathbf{k}}\}_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d}$ мала узагальнене моментне зображення вигляду

$$s_{\mathbf{k}+\mathbf{j}} = \langle x_{\mathbf{k}}, y_{\mathbf{j}} \rangle, \quad \mathbf{k}, \mathbf{j} \in \mathbb{Z}_+^d, \quad (16)$$

де

$$\langle x, y \rangle = \sum_{m=0}^{\infty} (x, e_m)(y, e_m),$$

а елементи $\{x_{\mathbf{k}}\}_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d}$ та $\{y_{\mathbf{j}}\}_{\mathbf{j} \in \mathbb{Z}_+^d}$ мають вигляд

$$x_{\mathbf{k}} = \sum_{p=0}^{c^d(\mathbf{k})} \alpha_p^{(\mathbf{k})} e_p, \quad \alpha_{c^d(\mathbf{k})}^{(\mathbf{k})} \neq 0, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d, \quad (17)$$

$$y_{\mathbf{j}} = \sum_{p=0}^{c^d(\mathbf{j})} \beta_p^{(\mathbf{j})} e_p, \quad \beta_{c^d(\mathbf{j})}^{(\mathbf{j})} \neq 0, \quad \mathbf{j} \in \mathbb{Z}_+^d, \quad (18)$$

необхідно і достатньо, щоб всі визначники $\tilde{H}_p = \det \tilde{S}_N$, $N \in \mathbb{Z}_+$, матриць \tilde{S}_N , визначених формулами (15), були відмінними від нуля.

При цьому будуть виконуватися співвідношення

$$\alpha_{c^d(\mathbf{k})}^{(\mathbf{k})} \beta_{c^d(\mathbf{k})}^{(\mathbf{k})} = \frac{\tilde{H}_{c^d(\mathbf{k})}}{\tilde{H}_{c^d(\mathbf{k})-1}}, \quad \tilde{H}_{-1} := 1, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d, \quad (19)$$

і якщо зафіксувати послідовності ненульових чисел $\{\alpha_p^{(\mathbf{l}(p))}\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ та $\{\beta_p^{(\mathbf{l}(p))}\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$, де $\mathbf{l}(p) = (l_1(p), l_2(p), \dots, l_d(p))$, що задовольняють (19), то решта коефіцієнтів у (17), (18) будуть однозначно визначатися за формулами

$$\alpha_p^{(\mathbf{k})} = \alpha_{c^d(\mathbf{k})}^{(\mathbf{k})} \frac{\tilde{S}_{c^d(\mathbf{k})} \begin{pmatrix} 0 & 1 & \dots & p-1 & c^d(\mathbf{k}) \\ 0 & 1 & \dots & p-1 & p \end{pmatrix}}{\tilde{H}_{c^d(\mathbf{k})}}, \quad p = \overline{0, c^d(\mathbf{k})}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d, \quad (20)$$

$$\beta_p^{(\mathbf{j})} = \beta_{c^d(\mathbf{j})}^{(\mathbf{j})} \frac{\tilde{S}_{c^d(\mathbf{j})} \begin{pmatrix} 0 & 1 & \dots & p-1 & p \\ 0 & 1 & \dots & p-1 & c^d(\mathbf{j}) \end{pmatrix}}{\tilde{H}_{c^d(\mathbf{j})}}, \quad p = \overline{0, c^d(\mathbf{j})}, \quad \mathbf{j} \in \mathbb{Z}_+^d. \quad (21)$$

Відомо (див. [2]), що задача про узагальнені моментні зображення може бути сформульована в термінах лінійних операторів. А саме, якщо має місце узагальнене моментне зображення вигляду (1) і у просторі \mathcal{X} існує лінійний оператор $A : \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ такий, що

$$Ax_k = x_{k+1}, \quad k \in \mathbb{Z}_+, \quad (22)$$

а у просторі \mathcal{Y} існує лінійний оператор $A^* : \mathcal{Y} \rightarrow \mathcal{Y}$, спряжений до оператора A відносно білінійної форми $\langle \cdot, \cdot \rangle$, в тому розумінні, що

$$\langle Ax, y \rangle = \langle x, A^*y \rangle \quad \forall x \in \mathcal{X} \quad \forall y \in \mathcal{Y},$$

то зображення вигляду (1) буде еквівалентним зображенню

$$s_k = \langle A^k x_0, y_0 \rangle, \quad k \in \mathbb{Z}_+. \quad (23)$$

Якщо при цьому простори \mathcal{X} та \mathcal{Y} є банаховими, білінійна форма $\langle \cdot, \cdot \rangle$ — роздільно неперервною, а оператор A — обмеженим, то ряд

$$\sum_{k=0}^{\infty} s_k z^k$$

буде збіжним в околі початку координат до аналітичної функції f , яка може бути зображена у вигляді

$$f(z) = \langle \mathcal{R}_z(A)x_0, y_0 \rangle, \quad (24)$$

де $\mathcal{R}_z(A) = (I - zA)^{-1}$ — резольвентна функція оператора A .

У зв'язку з цим виникає питання про існування зображень вигляду (23), (24). Насправді відповідь на це питання була знайдена в [9] ще до того, як було запропоновано метод узагальнених моментних зображень.

Теорема 4 [9]. Для довільної функції f , аналітичної в крузі $K_R = \{z: |z| \leq R\}$, $0 < R < \infty$, і довільного нескінченновимірного сепарабельного гільбертового простору \mathcal{H} існують елементи $x_0, y_0 \in \mathcal{H}$ та лінійний обмежений оператор $A: \mathcal{H} \rightarrow \mathcal{H}$, норма якого $\|A\| < \frac{1}{R}$ і такий, що для будь-якого $z \in K_R$

$$f(z) = (\mathcal{R}_z(A)x_0, y_0). \quad (25)$$

Зауваження. Зображення (25) буде еквівалентним зображенню (24), якщо в якості білінійної форми взяти

$$\langle x, y \rangle = \sum_{m=0}^{\infty} (x, e_m)(y, e_m),$$

де $\{e_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ — ортонормований базис простору \mathcal{H} .

Аналогічний результат було встановлено в [4] для випадку цілих функцій.

Теорема 5 [4]. Для довільної цілої функції f і довільного нескінченновимірного сепарабельного гільбертового простору \mathcal{H} існують елементи $x_0, y_0 \in \mathcal{H}$ та лінійний обмежений оператор $A: \mathcal{H} \rightarrow \mathcal{H}$ з нульовим спектральним радіусом такий, що має місце зображення

$$f(z) = (\mathcal{R}_z(A)x_0, y_0). \quad (26)$$

Якщо при цьому ціла функція має порядок $\rho > 0$, то оператор A можна вибрати так, що для будь-якого $n \in \mathbb{N}$

$$\sqrt[n]{\|A^n\|} \leq \frac{C}{n^\rho}, \quad (27)$$

де C — стала.

Ці питання досліджувалися також у [10], де було розглянуто, зокрема, випадок зображень вигляду (25) з необмеженими операторами A .

Як і в одновимірному випадку, у випадку більших розмірностей задача про узагальнені моментні зображення також може бути сформульована в термінах лінійних операторів (див. [5, 6]). А саме, якщо має місце узагальнене моментне зображення вигляду (16) і у просторі \mathcal{X} існують комутуючі між собою лінійні оператори $A_j: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$, $j = \overline{1, d}$, такі, що

$$A_j x_{\mathbf{k}} = x_{\mathbf{k} + \delta_j}, \quad j = \overline{1, d}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d,$$

де $\delta_j = (\delta_{j,1}, \delta_{j,2}, \dots, \delta_{j,d})$, $\delta_{j,k} = \begin{cases} 1, & j = k, \\ 0, & j \neq k, \end{cases}$ а у просторі \mathcal{Y} існують лінійні оператори $A_j^*: \mathcal{Y} \rightarrow \mathcal{Y}$, $j = \overline{1, d}$, спряжені відповідно до операторів A_j , $j = \overline{1, d}$, відносно білінійної форми $\langle \cdot, \cdot \rangle$, то зображення вигляду (16) буде еквівалентним зображенню

$$s_{\mathbf{k}} = \langle A_1^{k_1} A_2^{k_2} \dots A_d^{k_d} x_0, y_0 \rangle, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d. \quad (28)$$

Якщо при цьому простори \mathcal{X} , \mathcal{Y} є банаховими, білінійна форма $\langle \cdot, \cdot \rangle$ — роздільно неперервною, а оператори A_j , $j = \overline{1, d}$, — обмеженими, то ряд

$$\sum_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d} s_{\mathbf{k}} \mathbf{z}^{\mathbf{k}} = \sum_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d} s_{\mathbf{k}} z_1^{k_1} z_2^{k_2} \dots z_d^{k_d}$$

буде збіжним в околі початку координат до аналітичної функції f від d змінних, яку можна записати у вигляді

$$f(\mathbf{z}) = \langle \mathcal{R}_{z_1}(A_1)\mathcal{R}_{z_2}(A_2) \dots \mathcal{R}_{z_d}(A_d)x_0, y_0 \rangle.$$

Теореми 4 та 5 можуть бути поширені на випадок функцій кількох змінних.

Теорема 6. Для довільної функції f , аналітичної в полікрузі $K_{\mathbf{R}} = K_{R_1} \times K_{R_2} \times \dots \times K_{R_d}$, $0 < R_j < \infty$, $j = \overline{1, d}$, і довільного нескінченновимірного сепарабельного гільбертового простору \mathcal{H} існують елементи $x_0, y_0 \in \mathcal{H}$ та лінійні обмежені оператори $A_j: \mathcal{H} \rightarrow \mathcal{H}$, що комутують між собою, норми яких $\|A_j\| < \frac{1}{R_j}$, $j = \overline{1, d}$, і такі, що для будь-якого $\mathbf{z} \in K_{\mathbf{R}}$

$$f(\mathbf{z}) = \langle \mathcal{R}_{z_1}(A_1)\mathcal{R}_{z_2}(A_2) \dots \mathcal{R}_{z_d}(A_d)x_0, y_0 \rangle. \quad (29)$$

Доведення. Нехай функція f в околі початку координат зображується степеневим рядом

$$f(\mathbf{z}) = \sum_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d} s_{\mathbf{k}} z_1^{k_1} z_2^{k_2} \dots z_d^{k_d}.$$

За умов теореми за нерівністю Коші – Адамара

$$|s_{\mathbf{k}}| \leq \frac{M}{(R_1 + \varepsilon_1)^{k_1} (R_2 + \varepsilon_2)^{k_2} \dots (R_d + \varepsilon_d)^{k_d}},$$

де $M = \sup_{\mathbf{z} \in K_{\mathbf{R}}} |f(\mathbf{z})|$, $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_d > 0$ (див. [11, с. 62]).

Зафіксуємо деякі числа $\tilde{R}_j \in (R_j, R_j + \varepsilon_j)$, $j = \overline{1, d}$, і для довільного ортонормованого базису $\{e_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ простору \mathcal{H} розглянемо d -вимірну послідовність елементів

$$x_{\mathbf{k}} = \frac{1}{\tilde{R}_1^{k_1} \tilde{R}_2^{k_2} \dots \tilde{R}_d^{k_d}} e_{c^d(\mathbf{k})}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d.$$

Визначимо на елементах базису $\{e_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ дію лінійних операторів A_j , $j = \overline{1, d}$,

$$A_j e_m = \frac{1}{\tilde{R}_j} e_{c^d(l_1(m), l_2(m), \dots, l_j(m)+1, \dots, l_d(m))}, \quad m \in \mathbb{Z}_+.$$

Легко бачити, що, по-перше,

$$A_j x_{\mathbf{k}} = x_{\mathbf{k} + \delta_j}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d,$$

і, по-друге,

$$\|A_j\| = \frac{1}{\tilde{R}_j} < \frac{1}{R_j}.$$

Крім того, очевидно, що оператори A_j , $j = \overline{1, d}$, комутують між собою.

Визначимо тепер елемент $y_0 \in \mathcal{H}$ у вигляді суми ряду

$$y_0 = \sum_{p=0}^{\infty} \tilde{R}_1^{l_1(p)} \dots \tilde{R}_d^{l_d(p)} \bar{s}_{l_1(p), l_2(p), \dots, l_d(p)} e_p.$$

Переконаємося, що $y_0 \in \mathcal{H}$. Дійсно,

$$\|y_0\|^2 = \sum_{p=0}^{\infty} \tilde{R}_1^{2l_1(p)} \dots \tilde{R}_d^{2l_d(p)} |s_{l_1(p), l_2(p), \dots, l_d(p)}|^2 < \infty.$$

З іншого боку,

$$(x_{\mathbf{k}}, y_0) = \left(\frac{1}{\tilde{R}_1^{k_1} \tilde{R}_2^{k_2} \dots \tilde{R}_d^{k_d}} e_{c^d(\mathbf{k})}, \sum_{p=0}^{\infty} \tilde{R}_1^{l_1(p)} \dots \tilde{R}_d^{l_d(p)} \bar{s}_{l_1(p), l_2(p), \dots, l_d(p)} e_p \right) = s_{\mathbf{k}}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d,$$

а отже, справедливим є зображення (28).

Приклад. Нехай функція f визначається зображенням

$$f(\mathbf{z}) = \int_{\mathbb{I}^d} \prod_{p=1}^d \frac{1}{1 - \frac{z_p t_p}{R_p}} d\mu(\mathbf{t}), \quad (30)$$

де $\mathbb{I}^d = [0, 1]^d$, а μ — борелівська міра на \mathbb{I}^d .

Тоді в якості операторів $A_j, j = \overline{1, d}$, можна взяти оператори множення на незалежні змінні

$$(A_j \varphi)(\mathbf{t}) = \frac{t_j}{R_j} \varphi(\mathbf{t}),$$

норми яких відповідно дорівнюють

$$\|A_j\| = \frac{1}{R_j}.$$

Теорема 7. Для довільної цілої функції f d змінних та будь-якого нескінченновимірного сепарабельного гільбертового простору \mathcal{H} існують елементи $x_0, y_0 \in \mathcal{H}$ та лінійні обмежені комутуючі між собою оператори $A_j: \mathcal{H} \rightarrow \mathcal{H}, j = \overline{1, d}$, з нульовим спектральним радіусом такі, що

$$f(\mathbf{z}) = (\mathcal{R}_{z_1}(A_1) \mathcal{R}_{z_2}(A_2) \dots \mathcal{R}_{z_d}(A_d) x_0, y_0).$$

При цьому якщо порядки зростання функції f (див. [11, с. 390]) за змінними $z_j, j = \overline{1, d}$, дорівнюють відповідно $\rho_j > 0, j = \overline{1, d}$, то оператори $A_j, j = \overline{1, d}$, можна вибрати так, що для будь-якого $p \in \mathbb{N}$

$$\sqrt[p]{\|A_j^p\|} \leq \frac{C_j}{p^{\rho_j}}, \quad j = \overline{1, d}, \quad (31)$$

де $C_j, j = \overline{1, d}$, — сталі.

Доведення. Нехай функція f зображується степеневим рядом

$$f(\mathbf{z}) = \sum_{\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d} s_{\mathbf{k}} \mathbf{z}^{\mathbf{k}}.$$

З умов теореми випливає, що

$$\overline{\lim}_{|\mathbf{k}| \rightarrow \infty} \sqrt[|\mathbf{k}|]{|s_{\mathbf{k}}|} = 0, \quad \text{де } |\mathbf{k}| = k_1 + k_2 + \dots + k_d.$$

Тому можна вибрати монотонно спадну до нуля послідовність додатних чисел $\{\gamma_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ таку, що для будь-якого $\mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d$

$$\sqrt[|\mathbf{k}|]{|s_{\mathbf{k}}|} \leq \gamma_{|\mathbf{k}|},$$

і, отже,

$$|s_{\mathbf{k}}| \leq (\gamma_{|\mathbf{k}|})^{|\mathbf{k}|}.$$

Для довільного ортонормованого базису $\{e_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ при довільному $\lambda > 1$ розглянемо d -вимірну послідовність елементів

$$x_{\mathbf{k}} = (\lambda \gamma_{|\mathbf{k}|})^{|\mathbf{k}|} e_{c^d(\mathbf{k})}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d,$$

і визначимо на елементах базису $\{e_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ лінійні оператори $A_j, j = \overline{1, d}$,

$$A_j e_p = \lambda \frac{(\gamma_{|1(p)|+1})^{|1(p)|+1}}{(\gamma_{|1(p)|})^{|1(p)|}} e_{c^d(1(p)+\delta_j)}. \quad (32)$$

Тоді будемо мати

$$A_j x_{\mathbf{k}} = x_{\mathbf{k}+\delta_j}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d, \quad j = \overline{1, d}.$$

З рівності (32) отримуємо

$$A_j^m e_p = \lambda^m \frac{(\gamma_{|1(p)|+m})^{|1(p)|+m}}{(\gamma_{|1(p)|})^{|1(p)|}} e_{c^d(1(p)+m\delta_j)},$$

а отже,

$$\|A_j^m\| = \sup_{p \in \mathbb{Z}_+} \lambda^m \frac{(\gamma_{|1(p)|+m})^{|1(p)|+m}}{(\gamma_{|1(p)|})^{|1(p)|}} \leq (\lambda \gamma_m)^m$$

і

$$\sqrt[m]{\|A_j^m\|} \leq \lambda \gamma_m \rightarrow 0 \quad \text{при } m \rightarrow \infty,$$

тобто оператори $A_j, j = \overline{1, d}$, мають нульовий спектральний радіус.

Покладаючи

$$y_0 = \sum_{p=0}^{\infty} \frac{1}{(\lambda \gamma_p)^p} s_{1(p)} e_p,$$

отримуємо

$$\|y_0\|^2 = \sum_{p=0}^{\infty} \frac{1}{(\lambda \gamma_p)^{2p}} |s_{1(p)}|^2 \leq \sum_{p=0}^{\infty} \frac{1}{\lambda^{2p}} = \frac{\lambda^2}{\lambda^2 - 1} < \infty.$$

Отже, $y_0 \in \mathcal{H}$.

З іншого боку,

$$(x_{\mathbf{k}}, y_0) = \left((\lambda \gamma_{\mathbf{k}})^{\mathbf{k}} e_{c^d(\mathbf{k})}, \sum_{p=0}^{\infty} \frac{1}{\lambda \gamma_p^p} s_{1(p)} e_p \right) = s_{\mathbf{k}}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d,$$

а тому справедливим є зображення (28).

Якщо порядки зростання функції f за змінними $z_j, j = \overline{1, d}$, відповідно дорівнюють $\rho_j, j = \overline{1, d}$, то

$$|s_{\mathbf{k}}| \leq \frac{C_j^{\mathbf{k}}}{|\mathbf{k}|^{\left(\frac{k_1}{\rho_1} + \frac{k_2}{\rho_2} + \dots + \frac{k_d}{\rho_d}\right)}} \leq \prod_{j=1}^d \left(\frac{C_j}{k_j^{\rho_j}} \right)^{k_j}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d,$$

де $C_j > 0$, $j = \overline{1, d}$, – деякі сталі.

Покладемо при деякому фіксованому $\lambda > 1$

$$x_{\mathbf{k}} = \lambda^{|\mathbf{k}|} \prod_{j=1}^d \left(\frac{1}{k_j^{\rho_j}} \right)^{k_j} e_{c^d(\mathbf{k})}.$$

На векторах базису $\{e_p\}_{p \in \mathbb{Z}_+}$ покладемо

$$A_j e_p = \lambda \left(\frac{l_j(p)^{l_j(p)}}{(l_j(p) + 1)^{l_j(p)+1}} \right)^{\frac{1}{\rho_j}} e_{c^d(\mathbf{1}(p) + \delta_j)}.$$

Тоді отримаємо

$$A_j x_{\mathbf{k}} = x_{\mathbf{k} + \delta_j}, \quad \mathbf{k} \in \mathbb{Z}_+^d, \quad j = \overline{1, d},$$

$$A_j^m e_p = \lambda^m \left(\frac{l_j(p)^{l_j(p)}}{(l_j(p) + m)^{l_j(p)+m}} \right)^{\frac{1}{\rho_j}} e_{c^d(\mathbf{1}(p) + m\delta_j)}$$

і, отже,

$$\|A_j^m\| = \sup_{p \in \mathbb{Z}_+} \lambda^m \left(\frac{l_j(p)^{l_j(p)}}{(l_j(p) + m)^{l_j(p)+m}} \right)^{\frac{1}{\rho_j}} \leq \left(\frac{\lambda}{m^{\rho_j}} \right)^m,$$

звідки і випливає нерівність (31).

Література

1. Дзядик В. К. Про узагальнення проблеми моментів // Доп. АН УРСР. – 1981. – № 6. – С. 8–12.
2. Голуб А. П. Узагальнені моментні зображення та апроксимації Паде. – Київ: Ін-т математики НАН України, 2002. – 222 с.
3. Дзядик В. К., Голуб А. П. Обобщенная проблема моментов и аппроксимация Паде. – Киев, 1981. – С. 3–15. – (Препринт/ АН УССР. Ин-т математики; 81.58).
4. Голуб А. П. Теоремы существования обобщенных моментных представлений // Укр. мат. журн. – 2003. – 55, № 7. – С. 881–888.
5. Голуб А. П., Чернецька Л. О. Двовимірні узагальнені моментні зображення та раціональні апроксимації функцій двох змінних // Укр. мат. журн. – 2013. – 65, № 8. – С. 1035–1058.
6. Голуб А. П., Чернецька Л. О. Багатовимірні узагальнені моментні зображення та апроксимації Паде для функцій багатьох змінних // Укр. мат. журн. – 2014. – 66, № 9. – С. 1166–1174.
7. Еришов Ю. Л. Теория нумераций. – М.: Наука, 1977. – 416 с.
8. Гантмахер Ф. Р. Теория матриц. – М.: Наука, 1967. – 576 с.
9. Аров Д. З. Пассивные линейные стационарные динамические системы // Сиб. мат. журн. – 1979. – 20, № 2. – С. 211–228.
10. Радзиевский Г. В. Теоремы существования обобщенных по Дзядыку моментных представлений // Мат. заметки. – 2004. – 75, № 2. – С. 253–260.
11. Фукс Б. А. Введение в теорию аналитических функций многих комплексных переменных. – М.: Физматгиз, 1962. – 420 с.
12. Лелон П., Груман Л. Целые функции многих комплексных переменных. – М.: Мир, 1989. – 348 с.

Одержано 21.12.16